

فضل عاشوراء وشهر الله المحرم
(باللغة التايلاندية)

ความประเสริฐของวันอาชูรอ และเดือนมุหฺรริม

เขียนโดย

เชด ศอลิหฺ บิน มุหฺมัด อัล-มุญญิด

ถอดความโดย

อูบ อับบาล

เผยแพร่โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อับ-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

:

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 - TEL 4454900 - 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

<http://www.islamhouse.com>

อนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในการอ้างอิงจากหนังสือ โดยไม่บิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลง
เนื้อหาเดิม หากมีข้อสงสัย คำแนะนำหรือแก้ไขข้อผิดพลาดใดๆ กรุณาติดต่อเราทาง
เว็บไซต์ : www.islamhouse.com

(5312)

ฮ.ศ. 1428 - ค.ศ. 2007

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม
อัคร-ริอวะฮะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย
โทร. +966-1-445 4900, 491 6065
www.islamhouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

บทนำ

หนังสือเล่มนี้อธิบายถึงความประเสริฐของเดือนมุหรรอม อันเป็นเดือนแรกตามปฏิทินอิสลาม และเป็นเดือนสุดท้ายในจำนวนเดือนหะรอม เป็นเดือนที่มีความสำคัญในแง่ประวัติศาสตร์และความประเสริฐในด้านการปฏิบัติอามัลเช่นการถือศีลอดสุนัต โดยเฉพาะในวันอาชูรอฮ์ ซึ่งผู้เรียบเรียงได้อธิบายอย่างละเอียดและเพียบพร้อมด้วยหลักฐานจากอัลกุรอาน ชุหนะฮฺ และความเห็นของอุละมาอ์มีซัยบ์ต่างๆ

เนื้อหาเดิมของหนังสือเป็นบทความภาษาอาหรับซึ่งได้มาจากเว็บไซต์ <http://www.albr.org/books/bn๐๐๙.htm> ทางเราได้รับความร่วมมืออย่างดีจากผู้แปลในการถอดความและเพิ่มเติมบางส่วนเพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นของเนื้อหา

หวังอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะยังประโยชน์แด่มุสลิมทุกคนที่ประสงค์จะปฏิบัติอามัลตามแบบฉบับของท่านรَسُولุลฮุ คุอลัลลิลฮุอะลยฮิ วัะสลัลลัม

ขออัลลอฮฺประทานเตาฟีกแต่ทุกท่าน อามีน.

บรรณาธิการ

สารบัญ

ความประเสริฐของการถือศีลอดสุนัตให้มากขึ้นในเดือนมุหรรรอม.....	7
อัลลอฮฺทรงเลือกเฟ้นเวลาและสถานที่ตามที่พระองค์ทรงประสงค์.....	8
วันอาชูรอฮ์ในประวัติศาสตร์.....	9
ความประเสริฐของการถือศีลอดวันอาชูรอฮ์.....	15
วันอาชูรอฮ์คือวันไหน ?	16
ส่งเสริมให้ถือศีลอดวันตาสุอาห์ควบคู่กับวันอาชูรอฮ์	17
ทำไมจึงส่งเสริมให้ถือศีลอดวันตาสุอาห์ด้วย ?	18
หุก่มการถือศีลอดในวันอาชูรอฮ์เพียงวันเดียว	20
ให้ถือศีลอดวันอาชูรอฮ์ถึงแม้มันจะตรงกับวันเสาร์หรือวันศุกร์ก็ตาม...	20
จะอย่างไรเมื่อไม่แน่ใจว่าเดือนมุหรรรอมเข้าวันไหน?	21
ถือศีลอดวันอาชูรอฮ์สามารถลบล้างอะไรบ้าง ?	22
ไม่หลงประมาทกับผลบุญของการถือศีลอด	23
ถือศีลอดวันอาชูรอฮ์ขณะที่ยังมีศีลอดเราะมะฎอนค้างอยู่.....	24
อุตริกรรมวันอาชูรอฮ์	26

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

เดือนมูฮัรริอมเป็นเดือนที่ยิ่งใหญ่และมีความประเสริฐ เป็นเดือนแรกในรอบปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราช และเป็นเดือนหนึ่งของบรรดาเดือนที่ต้องห้าม (อัสฮุร อิล-หุรัม) อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

[:] ﴿

ความว่า “แท้จริงจำนวนเดือนต่างๆ ณ อัลลอฮ์นั้นมีสิบสองเดือนในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ในจำนวนเดือนต่างๆเหล่านั้นมีสี่เดือนที่ต้องห้าม นั่นคือบัญญัติอันเที่ยงตรง ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าอธรรมต่อตัวของพวกเจ้าเองในเดือนเหล่านั้น” (อัตเตาบะฮ์ : 36)

อนู บักเราะฮ์กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

:

...»

«

“... หนึ่งปีมีสิบสองเดือน ในจำนวนเดือนเหล่านั้นมีสี่เดือน
ที่ต้องห้าม สามเดือนอยู่ต่อเนื่องกัน นั่นคือ ชุลเกาะดะฮฺ
ชุลหิจญะฮฺ และมุหัรริอม และเดือนเราะฎิบของมุฏีอรซึ่ง
อยู่ระหว่างเดือนญะมาดา(อัล-อาคิเราะฮฺ) และชะอฺบาน”
(บันทึกโดย อัล-บุคอรี : ๒๙๕๘)

มุหัรริอม ถูกเรียกเช่นนี้เนื่องเพราะเป็นเดือนที่ต้องห้ามและเพื่อ
เป็นการตอกย้ำถึงความเป็นเดือนต้องห้ามของมัน

ส่วนคำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า “ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าอธรรมต่อตัวของ
พวกเจ้าเองในเดือนเหล่านั้น” หมายถึง ห้ามอธรรมในเดือนที่ต้องห้าม
เหล่านี้เพราะการกระทำบาปในเดือนเหล่านี้จะมีโทษและบาปที่ร้ายแรง
กว่าการกระทำบาปในเดือนอื่นๆ

อิบนุ อับบาส ได้อธิบายคำรัสของอัลลอฮฺข้างต้นว่า “ดังนั้นพวก
เจ้าจงอย่าอธรรมในเดือนต่างๆทั้งสิบสองเดือนเหล่านั้น หลังจากนั้น
พระองค์ทรงเจาะจงเฉพาะสี่เดือน และทำให้การอธรรมในสี่เดือนนั้นเป็น
บาปใหญ่และเป็นการเชิดชูเกียรติของมัน”

เกาะตาตะฮฺ กล่าวว่าอธิบายอายะฮฺข้างต้นว่า “แน่แท้ การอธรรม
ในเดือนต้องห้ามทั้งสี่เป็นความผิดและบาปที่ยิ่งใหญ่กว่าการอธรรมใน
เดือนอื่นๆ ถึงแม้ว่าการอธรรมในทุกๆกรณีจะเป็นบาปใหญ่อยู่แล้วก็ตาม
ทว่า อัลลอฮฺทรงเชิดชูกิจการบางประการของพระองค์ตามที่พระองค์ทรง
ประสงค์”

ท่านกล่าวต่อไปว่า “แท้จริงอัลลอฮฺทรงเลือกเฟ้นบรรดาผู้ที่บริสุทธิ์จากบ่าวของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกเฟ้นผู้แทนหรือทูตของพระองค์จากหมู่มลาอิกะฮฺและมนุษย์ ทรงเลือกเฟ้นคำกล่าวซิกิริตต่อพระองค์จากคำพูดทั้งหลาย ทรงคัดเลือกเฟ้นสถานที่เคารพพระองค์(มัสยิด)จากแผ่นดินต่างๆ ทรงเลือกเฟ้นเดือนเราะมะฎอนและเดือนต่างๆที่ต้องห้ามจากบรรดาเดือนทั้งหลาย ทรงเลือกเฟ้นวันศุกร์จากบรรดาวันทั้งหลาย ทรงเลือกเฟ้นคำคืนอัล-ก้อดรูจากคำคืนทั้งหมด ดังนั้นพวกท่านจงเชิดชูและให้เกียรติในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงเชิดชูและให้เกียรติ เพราะแท้จริงสิ่งต่างๆที่ควรค่าแก่การให้เกียรติและเชิดชูจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่อัลลอฮฺทรงให้เกียรติและเชิดชูเท่านั้น ตามทัศนะของผู้ที่เข้าใจและมีสติปัญญา” (คัดย่อจากตัฟซีร อิบน์ กะษีร จากสุเราะฮฺ อัด-เตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 36)

ความประเสริฐของการถือศีลอดสุนัตให้มากมายในเดือนมูฮัร్రอม

อบูฮูร็อยเราะฮฺเล่าว่า ท่านรَسُولุลลอฮฺคืออัลลลอฮฺอะลยฮฺวะสัลลัม กล่าวว่

«

»

“การถือศีลอดที่ประเสริฐที่สุดหลังจากเดือนเราะมะฎอน คือการถือศีลอดในเดือนของอัลลอฮฺที่ชื่อว่าอัล-มุฮัรร์อม”

(บันทึกโดยมุสลิม เลขที่ ๑๙๘๒)

คำว่า “เดือนของอัลลอฮฺ” ซึ่งถูกพาดพิงไปยังอัลลอฮฺ เป็นการพาดพิงในรูปของการให้เกียรติและเชิดชู

อัล กอริย์ย์ กล่าวว่า โดยผิวเผินแล้ว (ความประเสริฐของการถือศีลอดสั้น) ที่หมายถึงในที่นี้จะครอบคลุมเดือนมุหรร็อมทั้งเดือน เพียงแต่มีรายงานที่ระบุว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ไม่เคยถือศีลอดหนึ่งเดือนเต็มนอกจากเดือนเราะมะฎอนเท่านั้น ดังนั้นจึงต้องถือว่าหะดีษข้างต้นส่งเสริมให้ถือศีลอดในเดือนมุหรร็อมให้มากๆ ไม่ใช่ให้ถือศีลอดทั้งเดือน แท้จริง ได้มีรายงานที่ถูกต้องระบุว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ชอบถือศีลอดในเดือนชะอฺบานเป็นจำนวนมาก จึงเป็นไปได้ว่าในตอนนั้นท่านยังไม่ได้รับวะหฺยูเกี่ยวกับความประเสริฐของเดือนมุหรร็อมนอกจากในช่วงท้ายของชีวิตท่านก่อนที่จะมีโอกาสดำถือศีลอดในเดือนมุหรร็อม... (ดู ชัรหฺ เศาะฮีหฺ มุสลิม ของ อัน-นะวะวี๊)

อัลลอฮฺทรงเลือกเฟ้นเวลาและสถานที่ตามที่พระองค์ทรงประสงค์

อัล-อิซฺ บิน อับดุลสลาม กล่าวว่า “ความประเสริฐของสถานที่และเวลามีอยู่สองประเภท

ประเภทที่หนึ่ง เป็นความประเสริฐทางโลก

ประเภทที่สอง เป็นความประเสริฐทางศาสนา ซึ่งขึ้นอยู่กับความกรุณาของอัลลอฮฺต่อป่าวของพระองค์ ด้วยการเพิ่มพูนการตอบแทนที่มากกว่าแก่บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตนในเวลาและสถานที่ดังกล่าว ดังที่พระองค์ทรงเพิ่มพูนการตอบแทนของการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนที่มากกว่าการถือศีลอดในเดือนอื่นๆ และวันอาชูรออ์ก็(มีการเพิ่มพูนการตอบแทนที่มากกว่าวันอื่นๆ)เช่นเดียวกัน... ดังนั้นความประเสริฐของวัน

เวลาและสถานที่ต่างๆจึงขึ้นอยู่กับความกรุณาและความเมตตาของอัลลอฮ์ต่อป่าวของพระองค์” (เกาะวาอิด อัล-อะหฺกาม เล่ม ๑ หน้า 38)

วันอาชูรออ์ในประวัติศาสตร์

อิบน์ อับบาสเล่าว่า

»

: . :

. : .

«

“เมื่อครั้งที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เดินทางถึงนครมะดีนะฮ์ ท่านได้เห็นชายยะฮูดีถือศีลอดในวันอาชูรออ์ ท่านจึงถามว่า “วันนี้วันอะไร?” พวกเขาตอบว่า “วันนี้เป็นวันที่ดี เป็นวันที่อัลลอฮ์ทรงทำให้ชนเผ่าอิสรออ์อีลรอดพ้นจากศัตรูของพวกเขา ดังนั้นท่านนบีมุซาจึงได้ถือศีลอดในวันนี้(เพื่อเป็นการชุกูรต่อพระองค์)” ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า “ถ้าเป็นเช่นนั้น ฉันยอมมีสิทธิในมุชามากกว่าพวกเขา” แล้วท่านก็ถือศีลอด(ในวันนั้น) และสั่งให้(ชาวมุสลิม)ถือศีลอดในวันนั้นด้วย” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ เลขที่ ๑๘๖๕)

ในรายงานของอิบน์ อับบาสอีกสำนวนหนึ่งกล่าวว่า

»

«

“เมื่อครั้งที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เดินทางถึง นครมะดีนะฮ์ ท่านพบว่าชาวยะฮูดีได้ถือศีลอดในวัน อาชูรอฮ์ ดังนั้นท่านจึงถามพวกเขาว่า “วันที่พวกเจ้าต่างถือ ศีลอดกันนั้นเป็นวันอะไร?” พวกเขาตอบว่า “วันนั้นเป็น วันที่ยิ่งใหญ่ เป็นวันที่อัลลอฮุทรงทำให้นบีมุซาและ ประชาชาติของท่านรอดพ้น(จากศัตรูของพวกเขา) และเป็น วันที่พระองค์ทรงทำให้ฟิรเอาน์และประชาชาติของเขาจม ทะเล ท่านนบีมุซาจึงถือศีลอดในวันนั้น เพื่อเป็นการ ชูเกียรติต่อพระองค์ ดังนั้นพวกเราจึงถือศีลอดในวันนั้นด้วย” ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า “ถ้าเป็น เช่นนั้น พวกเรา(ชาวมุสลิม)ก็ย่อมมีสิทธิในมุซามากกว่า พวกเจ้า” แล้วท่านรสุลุลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ก็ถือศีลอดในวันอาชูรอห์ และสั่งให้(ชาวมุสลิม)ถือศีลอดในวันนั้นด้วย” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ เลขที่ ๓๑๔๕, มุสลิม เลขที่ ๑๙๑๑ และสำนวนเป็นของมุสลิม)

อิบนุอับบาสเล่าได้เล่าในอีกสำนวนหนึ่งว่า

»

«

“หลังจากที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เดินทางไปยังนครมะดีนะฮ์ ท่านพบว่าชาวยะฮูดีได้ถือศีลอดในวันอาชูรอห์ ดังนั้นพวกเขาจึงถูกถามเกี่ยวกับ(สาเหตุของการถือศีลอด)ดังกล่าว พวกเขาตอบว่า “วันนั้นคือวันที่อัลลอฮ์ทรงทำให้บีมูซาและเผ่าอิสราเอลได้รับชัยชนะเหนือฟิรเอาน์ ดังนั้นพวกเราจึงถือศีลอดในวันนี้ เพื่อเป็นการเชิดชูและให้เกียรติมัน” ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า “ถ้าเป็นเช่นนั้น พวกเรา(ชาวมุสลิม)ก็ยอมมีสิทธิในมุชามากกว่าพวกเจ้า” แล้วท่านก็สั่งให้ (ชาวมุสลิม)ถือศีลอดในวันนั้นด้วย” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ เลขที่ ๓๖๔๙, มุสลิม เลขที่ 1910)

มีรายงานเพิ่มเติมจากอิบนุอับบาสในอีกสำนวนหนึ่งว่า

...»

«

“ดังนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวแก่บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านว่า “พวกเจ้ามีสิทธิในนบีมุชามากกว่าพวกเขา ดังนั้นพวกเจ้าจึงถือศีลอดในวันนั้นด้วย” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ เลขที่ ๔๓๑๒)

อบู สุร็อยเราะฮ์ได้รายงานเพิ่มเติมว่า

....: »

.

«

“พวกเขาตอบว่า “...และวันนี้เป็นวันที่เรือ(ของนบีนูหฺ)ได้จอดยังภูเขาศูดีย์ด้วย ดังนั้นนบีนูหฺและนบีมุซาจึงถือศีลอดในวันนี้เพื่อเป็นการขอบคุณอัลลอฮ์” ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า “ถ้าเป็นเช่นนั้นฉันย่อมมีสิทธิในมุชามากกว่าพวกเจ้า และมีสิทธิในการถือศีลอดในวันนี้ (มากกว่าพวกเจ้า)” แล้วท่านก็สั่งให้เศาะหาบะฮ์ของท่านถือศีลอดในวันนั้น” (บันทึกโดยอะหมัด เลขที่ 8360)

การถือศีลอดในวันอาชูรอฮ์เป็นที่รู้จักกัน แม้กระทั่งในยุคญาฮิลียะฮ์ก่อนที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะถูกแต่งตั้งให้

เป็นนบี ได้มีรายงานที่ถูกต้องจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เพราะฎิยัลลอฮุอันฮาก
กล่าวว่า

« »

“แท้จริงชาวญะฮิลียะฮฺ(ก่อนอิสลาม)เคยถือศีลอดในวัน
อาชูรอฮ์ด้วย” (บันทึกด้วยสำนวนที่ใกล้เคียงโดย
อัล-บุคอรีห์ เลขที่ 1489, 1760, มุสลิม เลขที่ ๑๘๙๘,
๑๙๐๐, ๑๙๐๑, ๑๙๐๓, ๑๙๐๔ จากรายงานของอิบนุ
อุมร์)

อัล-กูรฎูบีย์กล่าวว่า “บางที ชาวกูเรซอาจจะพาดพิงที่มาของ
การถือศีลอดของพวกเขาถึงบัญญัติของชนรุ่นก่อน อย่างเช่นบัญญัติ
ของนบีอิบรอฮีม อะลียฮิสสลาม เป็นต้น และแท้จริงได้มีรายงานที่
ถูกต้องว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลยฮิวะสลัลม เคยถือศีลอดวันอาชูรอฮ์
ที่มักกะฮ์ก่อนที่ท่านจะอพยพไปยังนครมะดีนะฮ์

อาอิชะฮฺเล่าว่า

»

«

“ชาวกูเรซเคยถือศีลอดในวันอาชูรอฮ์ในสมัยญะฮิลียะฮฺ
และท่านรَسُولุลลอฮุก็เคยถือศีลอดในวันนั้นเช่นกัน หลังจาก
ที่ท่านได้อพยพไปยังนครมะดีนะฮ์ ท่านก็ยังคงถือศีลอดใน

วันนั้นและได้สั่งให้ (บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน) ถือศีลอดในวันนั้นด้วย” (บันทึกโดยมุสลิม เลขที่ ๑๙๘๙)

หลังจากที่ท่านเดินทางอพยพไปยังนครมะดีนะฮ์ ท่านพบว่าชาวเยะฮูดีได้จัดงานรื่นเริงและเฉลิมฉลองในวันนั้น ดังนั้นท่านจึงถามพวกเขาถึงเหตุผลดังกล่าว พวกเขา ก็ตอบท่านดังที่มีระบุในหะดีษที่ผ่านมา และท่านได้สั่งให้ปฏิบัติที่ค้ำกับพวกเขาในเรื่องของการยึดเอาวันนั้นเป็นวันรื่นเริง ดังที่มีระบุในคำกล่าวของอับดุลมุฮัมมัดว่า

« »

“เมื่อก่อนชาวเยฮูดีถือว่าวันอาชูรอฮ์เป็นวันฮีด (วันรื่นเริงของพวกเขา)” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ เลขที่ ๑๘๖๖)

ในสำนวนของมุสลิมระบุว่า

« »

“เมื่อก่อนวันอาชูรอฮ์เป็นวันที่ชาวเยฮูดีเซิดชูและให้เกียรติ และพวกเขายึดเอาวันนั้นเป็นวันฮีด(สำหรับพวกเขา)” (บันทึกโดยมุสลิม เลขที่ 1912)

และในอีกสำนวนหนึ่งระบุว่า

»

«

“เมื่อก่อนชาวยิวคือยบัจจะยึดเอาวันนั้นเป็นวันฮีด(สำหรับพวกเขา) พวกเขาจะให้บรรดาสตรีของพวกเขาแต่งกาย

ด้วยเครื่องประดับที่สวยงาม” (บันทึกโดยมุสลิม เลขที่ ๑๙๑๓)

«

»

ดังนั้นท่านรศูลลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าว
ว่า “พวกเจ้าก็จงถือศีลอด(อย่างเดียวพอ)” (ดูอ้างอิงที่ผ่าน
มา)

ตามความหมายโดยผิวเผินของหะดีษนี้ (ทำให้เข้าใจว่า) เหตุผล
ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม สั่งให้ถือศีลอดในวันนั้น เพราะ
ท่านชอบที่จะให้ค้ำกับชาวยะฮูดี แม้กระทั่งให้ถือศีลอดในวันที่พวกเขา
ละศีลอด เพราะวันอีดเป็นวันที่ไม่มีการถือศีลอด” (ข้อความโดยสรุปจาก
คำพูดของอัล-หาฟิซ อิบน์ุ หะญัวร์ ในฟัตหุลบารีย์)

ความประเสริฐของการถือศีลอดวันอาชูรอ

อิบน์ุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า

»

«

“ฉันไม่เคยเห็นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
พยายามมุ่งมั่นจะจงเพื่อที่จะถือศีลอดในวันใดๆ ที่จริงจัง
มากกว่าวันอื่นๆ นอกจากวันนี้ วันอาชูรอห์ และเดือนนี้

หมายถึง เดือนเราะมะฎอน” (บันทึกโดยอัล-บุคอรี เลขที่ ๑๘๖๗)

คำว่า “ยะตะหฺรฺรอ” (มุ่งมั่น) หมายถึง ตั้งใจและชอบที่จะถือศีลอด เพื่อที่จะได้รับผลบุญจากการถือศีลอดในวันนั้น

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า

»

«

“การถือศีลอดในวันอาชูรอห์ ฉันหวังว่าอัลลอฮฺจะทรงลบล้าง(บาปต่างๆ)ที่ได้กระทำไว้เมื่อหนึ่งปีที่ผ่านมา” (บันทึกโดย มุสลิม หมายเลข 1976)

นี่คือความเมตตาของอัลลอฮฺต่อพวกเราที่พระองค์ทรงประทานการถือศีลอดเพียงวันเดียวให้แก่พวกเราเพื่อเป็นการลบล้างบาปต่างๆ (ที่เราได้กระทำไว้) เป็นเวลาหนึ่งปีเต็ม

วันอาชูรอห์คือวันไหน ?

อัน-นะวะวียกกล่าวว่า “...บรรดาสหayaของเรา(อุละมาอ์มัซฮับอัชชาฟีอี) กล่าวว่า อาชูรอห์คือวันที่ ๑๐ ของเดือนมุหฺรฺรอม และตาสูอาห์คือวันที่ ๙ ของเดือนนี้ ... และนี่คือทัศนะของญุมฮูร (อุละมาอ์ส่วนใหญ่)” (อัล-มััจญ์มูอ์ เล่ม ๖ หน้า ๓๕๒)

อิบน์ กุฎามะฮ์กล่าวว่า “อาชูรอห์คือวันที่ ๑๐ ของเดือนมุหรร็อม
นี่คือทัศนะของสะอีด บิน อัล-มุสัยยิบ และอัล-หะสัน เนื่องจากจะมี
รายงานจากอิบน์ อับบาส ซึ่งท่านกล่าวว่า

»

«

“ท่านรَسُولุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สั่งให้ถือ
ศีลอดในวันอาชูรอห์ วันที่สิบของเดือนมุหรร็อม” (บันทึก
โดยอັต-ติรมิซีย์ เลขที่ ๖๘๖, และกล่าวว่า หะดีษ หะสัน
เศาะฮีหฺ)

ส่งเสริมให้ถือศีลอดวันตาสูอาห์ควบคู่กับวันอาชูรอห์

อิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า

»

:

:

.

:

.

«

“เมื่อครั้งที่ท่านรَسُولุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ถือ
ศีลอดในวันอาชูรอห์และสั่งให้(บรรดาเศาะหาบะฮ์)ถือศีล

อดวันนั้นด้วย พวกเขา กล่าวว่า “ใช้ท่านรสุลุลลอฮฺ แท้จริงมันเป็นวันที่ชาวยะฮูดีและนะศอรอยยกย่องและเชิดชู!” ท่านรสุลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام ก่อว่าว่า “ถ้าเช่นนั้น เมื่อถึงปีหน้า อินซาอัลลอฮฺ เราจะถือศีลอดวันที่แก้ด้วย” อิบนู อับบาสเล่าต่อไปว่า “แต่ปีหน้ายังไม่ทันมาถึง ท่านรสุลุลลอฮฺก็เสียชีวิตเสียก่อน” (บันทึกโดยมุสลิม เลขที่ ๑๙๑๖)

อัช-ชาฟิอี, บรรดาสหายนของท่าน, อิมามอะหมัด, อิสฮาก และท่านอื่นๆ กล่าวว่า “ส่งเสริมให้ถือศีลอดในวันที่แก้และวันที่สิบทั้งสองวัน เพราะท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام ได้ถือศีลอดในวันที่สิบ และตั้งใจจะถือศีลอดในวันที่แก้ด้วย”

ดังนั้น การถือศีลอดในวันอาชูรอจึงมีลำดับชั้นต่างๆ คือลำดับที่ต่ำสุดให้ถือศีลอดในวันที่สิบเพียงวันเดียว ลำดับต่อมาให้ถือศีลอดควบกับวันที่แก้ด้วย และยังถือศีลอดในเดือนมูฮัรริมมากเท่าใดก็ยิ่งเพิ่มประเสริฐและความดีงาม

ทำไมจึงส่งเสริมให้ถือศีลอดวันตาสุอาอ์ด้วย ?

อัน-นะวะวียกกล่าวว่า “บรรดาอูละมาอีในหมู่สหายนของเราและท่านอื่นๆ ได้กล่าวถึงเหตุผลต่างๆ ที่ส่งเสริมให้ถือศีลอดในวันที่แก้ ดังนี้

1. เพื่อให้ค้ำกับการปฏิบัติของชาวยะฮูดีที่ถือศีลอดวันที่สิบเพียงวันเดียว

2. เพื่อให้มีการถือศีลอดที่ต่อเนื่องกับวันที่สิบเสมือนกับที่ห้ามมิให้ถือศีลอดในวันศุกร์เพียงวันเดียว เหตุผลทั้งสองถูกระบุโดย อัล-ค็อดฎอบีญ์และท่านอื่นๆ

3. เป็นการถือศีลอดที่เผื่อไว้สำหรับวันที่สิบ เพราะกลัวว่าเดือนจะไม่ครบและเกิดความผิดพลาดในการนับเดือน ดังนั้นการนับวันที่เก้าในความเป็นจริงอาจจะเป็นวันที่สิบก็ได้!”

เหตุผลที่มีน้ำหนักที่สุดคือเพื่อให้ค้ำกับการปฏิบัติของชาวมุสลิม อิบน์ ตัยมียะฮ์กล่าวว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้ามมิให้ปฏิบัติที่คล้ายคลึงกับบรรดาชาวมุสลิมในหะดีษต่างๆที่มากมาย เช่นคำกล่าวของท่านเกี่ยวกับการถือศีลอดในวันอาชูรอฮ์ว่า

« »

“หากแม้ว่าฉันยังมีชีวิตอยู่จนถึงปีหน้า ฉันจะถือศีลอดในวันที่เก้าอย่างแน่นอน” (บันทึกโดยมุสลิม เลขที่ ๑๙๑๗ จากรายงานของอิบนุ อับบาส, ดู อัล-พะตาวา อัล-กุบรอ เล่ม ๖ เรื่องปิดกั้นสิ่งที่นำไปสู่การกระทำที่ต้องห้าม)

อิบนุ หะญูร์ได้กล่าวขยายความหะดีษข้างต้นว่า “การที่ท่าน นบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ประารถนาที่จะถือศีลอดในวันที่เก้าสามารถตีความได้ว่าท่านไม่คิดที่จะถือศีลอดเฉพาะในวันที่เก้าเพียงวันเดียวเท่านั้น แต่ท่านจะถือศีลอดในวันที่สิบเพิ่มอีกวันหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการถือศีลอดที่เผื่อไว้เพื่อป้องกันการผิดพลาด หรือเพื่อให้ค้ำกับการปฏิบัติของชาวยะฮูดีและนะศอรอ ซึ่งทัศนะหลังนี้จะมีน้ำหนักกว่า ดังที่สามารถ

เข้าใจในสำนวนของบางรายงานที่บันทึกโดยมุสลิม” (พัตหุลบารีย์ เล่ม ๔ หน้า ๒๔๕)

หุก่มการถือศีลอดในวันอาชูรอห์เพียงวันเดียว

อิบนุ ตัยมียะฮ์กล่าวว่า “การถือศีลอดวันอาชูรอห์สามารถลบล้างความผิดบาปหนึ่งปี และไม่ถือว่าการถือศีลอดในวันนั้นเพียงวันเดียวเป็นการปฏิบัติที่มักรุฮฺ(น่ารังเกียจ) แต่อย่างไร” (อัล-พะตาวา อัล-กุบรอ เล่ม ๕)

มีระบุในหนังสือตฺหุพะฮฺ อัล-มุห์ตัจญ์ ของอิบนุ หะญัวร์ อัล-ฮัยตะมีย์ว่า “อนุญาตให้ถือศีลอดวันอาชูรอห์เพียงวันเดียว” (เล่ม ๓ เรื่อง การถือศีลอดสุนัต)

ให้ถือศีลอดวันอาชูรอห์ถึงแม้มันจะตรงกับวันเสาร์หรือวันศุกร์ก็ตาม

มีรายงานที่ห้ามไม่ให้ถือศีลอดวันศุกร์เพียงวันเดียว เช่นเดียวกับที่มีรายงานห้ามไม่ให้ถือศีลอดในวันเสาร์เพียงวันเดียว นอกจากจะเป็นการถือศีลอดวาญิบ แต่คำสั่งห้ามดังกล่าวจะสลายไปเมื่อมีการถือศีลอดในวันทั้งสองควบคู่กับอีกวันหนึ่ง (พฤษ + ศุกร์, ศุกร์ + เสาร์, เสาร์ + อาทิตย์) หรือเมื่อตรงกับธรรมเนียมปฏิบัติ เช่นเคยถือศีลอดวันเว้นวันเป็นประจำ หรือตรงกับวันที่ได้บนบาน(นะซัว)ไว้ หรือตรงกับวันถือศีลอดชดเชย หรือตรงกับวันที่บัญญัติศาสนาได้สั่งให้ถือศีลอด

เช่น วันอะเราะาะพะฮุ และวันอาซุรอฮ์ ที่ตรงกับวันศุกร์หรือวันเสาร์ เป็นต้น (ศุหุพะฮุ อัล-มุหุตาจญ์ เล่ม ๓ เรื่องการถือศีลอดสุนัต, มุชกิล อัล-อาซาร เล่ม ๒ เรื่อง การถือศีลอดวันเสาร์)

อัล-บุฮุตียฺ กล่าวว่า “การจงใจถือศีลอดวันเสาร์เป็นการกระทำที่นารังเกียจ(มักรูฮฺ) เพราะมีรายงานจากหะดีษของอับดุลลอฮฺ บิน บิซร์ ว่า

«

»

“พวกเจ้าจงอย่าถือศีลอดวันเสาร์ นอกจากว่าตรงกับวันที่พวกเจ้าถูกสั่งให้ถือศีลอดในวันนั้น” (บันทึกโดยอะหมัด ด้วยสายรายงานที่หะสัน และอัล-หากิม และท่านกล่าวว่าสายรายงานอยู่บนเงื่อนไขของอัล-บุคอรียฺ)

เพราะวันเสาร์เป็นวันที่ชาวยะฮูดีเชิดชูและให้เกียรติ ดังนั้นการถือศีลอดในวันเสาร์ใดๆเพียงวันเดียวจึงเป็นการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกับพวกเขา นอกจากว่าเป็นการถือศีลอดที่ตรงกับวันศุกร์หรือวันเสาร์โดยธรรมเนียมปฏิบัติ เช่นวันศุกร์หรือวันเสาร์ไปตรงกับวันอะเราะาะพะฮุ หรือวันอาซุรอฮ์ คือโดยปกติแล้วเขาจะถือศีลอดในวันนั้น ดังนั้นการถือศีลอดใน (วันศุกร์หรือวันเสาร์ที่ตรงกับ) วันดังกล่าวจึงไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่นารังเกียจ (กัซซาฟ อัล-เกาะนาอฺ เล่ม ๒ เรื่องการถือศีลอดสุนัต)

จะอย่างไรเมื่อไม่แน่ใจว่าเดือนมุหฺรรัมม์เข้าวันไหน?

อะหมัดกล่าวว่า “เมื่อเกิดความคลุมเครือเกี่ยวกับวันแรกของเดือน(มุหฺรรัมม์)ก็ให้ถือศีลอด(ติดต่อกัน)สามวัน ที่ให้ทำเช่นนี้ เพื่อที่จะ

ได้แน่ใจว่าได้ถือศีลอดตรงกับวันที่แก้และสิบจริง” (อัล-มุฆนีย์ ของอิบนุ กุฎามะฮฺ เล่ม ๓ เรื่องการถือศีลอด – การถือศีลอดวันอาชูรอฮ์)

ดังนั้น ถ้าผู้ใดที่ไม่ทราบ(หรือไม่แน่ใจ)ว่าเดือนมุหฺรริอมเข้าวันไหน และประสงค์จะนับวันเผื่อไว้เพื่อให้ตรงกับวันที่สิบของเดือนมุหฺรริอมจริง ก็ให้นับเดือนซุลหิจญะฮฺให้ครบสามสิบวัน แล้วก็ถือศีลอดในวันที่แก้และสิบของเดือน

และถ้าผู้ใดประสงค์จะเผื่อไว้เพื่อให้ตรงกับวันที่แก้ด้วย ก็ให้ถือศีลอดวันที่แปด เก้าและสิบ (เพราะถ้าหากว่าเดือนซุลหิจญะฮฺในปีนั้นเป็นเดือนที่ขาด -หมายถึงไม่ครบสามสิบวัน- เขาก็จะถือศีลอดได้ตรงกับวันที่แก้และสิบอย่างแน่นอน)

เนื่องจากว่า การถือศีลอดวันอาชูรอฮ์เป็นเพียงการถือศีลอดสุนัตเท่านั้นไม่ใช่วาญิบ ดังนั้นจึงไม่มีคำสั่งให้มีการเสาะหาจันทร์เสี้ยวของเดือนมุหฺรริอม เสมือนกับที่มีคำสั่งให้เสาะหาจันทร์เสี้ยวของเดือนเราะมะฎอน และเซาวาล

ถือศีลอดวันอาชูรอฮ์สามารถลบล้างอะไรบ้าง ?

อิมามอัน-นะวะวียกกล่าวว่า “การถือศีลอดวันอาชูรอฮ์สามารถลบล้างบาปเล็กต่างๆทั้งหมดนอกจากบาปใหญ่” แล้วท่านก็กล่าวว่า “การถือศีลอดวันอะเราะซะฮฺสามารถลบล้างบาปสองปี และการถือศีลอดวันอาชูรอฮ์สามารถลบล้างบาปหนึ่งปี และเมื่อการกล่าวอามีนของเขาตรงกับการกล่าวอามีนของมลาอิกะฮฺ เขาก็จะถูกประทานอภัยจาก

บาปต่างๆ ที่ผ่านมา...ทุกๆ ประเภทของสิ่งที่กล่าวมานั้นสามารถทำการ
ลบล้างบาปได้ ดังนั้นถ้าพบว่ามีบาปเล็กที่สามารถลบล้างได้ มันก็จะถูก
ลบล้างไป และถ้าหากไม่พบว่ามี ทั้งบาปเล็กและบาปใหญ่ เขาก็จะได้รับ
การบันทึกความดีแทน และจะถูกยกสถานะให้สูงขึ้น และถ้าหากว่ามี
แต่บาปใหญ่แต่ไม่มีบาปเล็ก เราก็หวังว่าเขาจะได้รับการลดหย่อนโทษ
ให้เบาลง” (อัล-มััจญ์มูอฺ เล่ม ๖ เรื่องการถือศีลอดวันอะเราะะพะฮฺ)

ชัยคุล อิศลาม อิบน์ ตัยมียะฮฺ กล่าวว่า “การลบล้างบาปจาก
การอาบน้ำละหมาด การละหมาด การถือศีลอดเดือนเราะมะฎอน การ
ถือศีลอดวันอะเราะะพะฮฺ และการถือศีลอดวันอาชูรออ์ จะเกิดขึ้นสำหรับ
บาปเล็กเท่านั้น” (อัล-พะตาวา อัล-กุบรอ เล่ม ๕)

ไม่หลงประมาทกับผลบุญของการถือศีลอด

บางคนประมาทตนและโลดล่ำพองด้วยการยึดมั่นกับ
ผลตอบแทนของการถือศีลอดวันอะเราะะพะฮฺ หรือวันอาชูรออ์ จนกระทั่ง
มีบางคนในหมู่พวกเขา กล่าวว่า “การถือศีลอดวันอาชูรออ์สามารถลบ
ล้างบาปทั้งหมดในรอบปี และยังเหลือการถือศีลอดวันอะเราะะพะฮฺอีก
สำหรับการเพิ่มพูนผลบุญ !!!”

อิบนุล ก็อยยิม กล่าวว่า “ผู้ที่โลดล่ำพองคนนี้ไม่รู้ว่ แท้ที่จริง
แล้ว การถือศีลอดเดือนเราะมะฎอน และการละหมาดห้าเวลานั้นมีผล
บุญที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งกว่าการถือศีลอดวันอะเราะะพะฮฺและวันอาชูรออ์
ซึ่งมันจะสามารถลบล้างบาประหว่างทั้งสองเมื่อมีการหลีกเลี่ยงจากบาป

ใหญ่ต่างๆ ดังนั้นจากเดือนเราะมะฎอนหนึ่งไปสู่อีกเดือนเราะมะฎอนหนึ่ง และจากญุมอัตหนึ่งไปสู่อีกญุมอัตหนึ่งจะไม่มีพลังพอที่จะลบล้างเล็กต่างๆ นอกจากว่าต้องผนวกเข้ากับการละทิ้งบาปใหญ่ด้วย และด้วยการประสานกันระหว่างทั้งสองอย่างจึงจะมีพลังในการลบล้างบาปเล็กๆ ทั้งหมด และผู้ที่ล้าพองตนบางท่านหลงคิดว่าการภักดีของตนมีมากกว่าการฝ่าฝืน ที่เป็นเช่นนั้นเพราะตนไม่เคยคิดสอบสวนและทบทวนตัวเองต่อการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน ไม่คิดที่จะติดตามและค้นหาบาปต่างๆ ที่ตนเองได้กระทำไว้ แต่พอตัวเองกระทำดีอะไรสักอย่างก็จะจดจำและเก็บคำนวณไว้ ดังเช่นผู้ที่กล่าวฮิสติฆุฟาร(ฮัสต์ฆิฟรุลลอฮฺ)ด้วยลิ้น หรือกล่าวตัสบีหฺ(สูบนานัลลอฮฺ)วันละหนึ่งร้อยครั้ง หลังจากนั้นเขาก็ไปนิินทาว่าร้ายชาวมุสลิม ไปเชือดเฉือนเกียรติของพวกเขา และไปพุดจาในสิ่งที่ยัลลอฮฺไม่ทรงพอใจตลอดทั้งวันของเขา เป็นต้น บุคคลเช่นนี้จะพินิจพิจารณา(และคิดคำนวณ)ในความประเสริฐของการกล่าวตัสบีหฺ(สูบนานัลลอฮฺ) การกล่าวตะฮฺลีล(ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ) แต่เขากลับไม่เคยหันไปสนใจกับหลักฐานต่างๆ ที่ระบุถึงโทษทัณฑ์หรือผลลัพธ์ที่จะตามมาของผู้ที่ชอบนิินทาว่าร้าย ชอบยุแหย่ผู้อื่น และชอบพุดโกหก และอื่นๆ ที่เป็นผลร้ายจากการกระทำของลิ้น...” (อัล-เมาสุอะฮฺ อัล-ฟิกฮียะฮฺ เล่ม ๓๑ เรื่อง ฆุรฺรุ-การล่อลวงและล้าพองตน)

ถือศีลอดวันอาชูรอฮฺขณะที่ยังมีศีลอดเราะมะฎอนค้างอยู่

บรรดาฟุเกาะฮาอุมิทัศนะที่แตกต่างกันเกี่ยวกับหุกุมของการถือศีลอดสุนัตก่อนที่จะมีการสะสางศีลอดเราะมะฎอนให้แล้วเสร็จ (เกาะฎอธ) โดยที่มัซฮับหะนะฟีถือว่าอนุญาตให้ถือศีลอดสุนัตอย่างไม่น่ารังเกียจ(มักรูฮฺ) แต่อย่างใด เพราะการสะสางหรือเกาะฎอธศีลอดเราะมะฎอนไม่ได้ถูกบังคับให้กระทำโดยทันที ขณะที่มัซฮับมาลิกีย์และอัช-ชาฟีอีญ์ ถือว่าอนุญาต แต่เป็นการกระทำที่น่ารังเกียจ(มักรูฮฺ) เพราะเท่ากับว่าเป็นการทิ้งสิ่งที่เป็นวาญิบไว้เบื้องหลัง (แทนที่จะจัดการให้แล้วเสร็จก่อนที่จะทำในสิ่งที่เป็นสุนัต)

อัด-ดุสุกียก กล่าวว่า “เป็นการน่ารังเกียจที่จะถือศีลอดสุนัตสำหรับผู้ที่ยังมีศีลอดวาญิบค้างอยู่ เช่นศีลอดเนื่องจากการบอบาน (นะซฺร) ศีลอดที่ค้างอยู่(เกาะฎอธ) และศีลอดชดเชย(กัฟฟาเราะฮฺ) ไม่ว่าจะถือศีลอดสุนัตที่เขาจะถือปฏิบัติก่อนที่จะมีการถือศีลอดวาญิบนั้นจะเป็นสุนัตธรรมดา หรือสุนัตที่ส่งเสริมให้ปฏิบัติ (สุนัตมุอักกะดะฮฺ) เช่น การถือศีลอดวันอาชูรอฮ์ และวันที่เก้าของเดือนซุลฮิจญะฮฺก็ตาม ตามทัศนะที่มีน้ำหนักกว่า”

ส่วนมัซฮับหันบะลีญ์ ถือว่าเป็นการบาปที่จะถือศีลอดสุนัตก่อนที่จะมีการสะสาง(เกาะฎอธ)ศีลอดเราะมะฎอนให้แล้วเสร็จ และถือว่าการถือศีลอดสุนัตดังกล่าวใช้ไม่ได้ ถึงแม้ว่าระยะเวลาสำหรับการถือศีลอดเกาะฎอธยังมีอีกยาวไกลก็ตาม และจำเป็นต้องเริ่มต้นด้วยการสะสางศีลอดที่เป็นวาญิบให้แล้วเสร็จก่อนจึงจะอนุญาตให้ถือศีลอดสุนัตได้ (อัล-เมาสุอะฮฺ อัล-ฟิกฮียะฮฺ เล่ม ๒๘ เรื่อง การถือศีลอดสุนัต)

ดังนั้นมุสลิมจำเป็นต้องรีบถือศีลอดเกาะฎอฮ์ที่ค้างอยู่ให้แล้วเสร็จทันทีหลังจากเดือนเราะมะฎอนได้ผ่านพ้นไปแล้ว เพื่อที่จะสามารถถือศีลอดวันอะเราะะพะฮะ และวันอาชูรอฮ์โดยปราศจากความลำบากใจ และหากว่าเขาถือศีลอดวันอะเราะะพะฮะและวันอาชูรอฮ์ ด้วยการตั้งใจเจตนาในตอนกลางคืนว่าจะถือศีลอดเกาะฎอฮ์ ก็ถือว่าใช้ได้ และความกรุณาของอัลลอฮ์ยิ่งใหญ่ออย่างล้นเหลือ

อุตริกรรมวันอาชูรอฮ์

มีผู้ถามชัยคุล อิสลาม อิบน์ อุัยมียะฮ์เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้คนได้ยึดปฏิบัติในวันอาชูรอฮ์ ไม่ว่าจะเป็นการทาขอบตาให้ดำ การอาบน้ำ(เนื่องในโอกาสวันอาชูรอฮ์) การลงเทียน(การทำอินน้ำ) การจับมือให้สลามกัน การดื่มอาหาร และการแสดงออกถึงความรื่นเริงยินดี ฯลฯ ว่ามีที่มาหรือไม่ ?

คำตอบ มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งจักรวาล ไม่ปรากฏมีรายงานที่เศาะฮี้หฺจากท่าน นบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม และจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน เกี่ยวกับสิ่งดังกล่าวเลย และบรรดาอิมามต่างๆ ก็ไม่มีใครเห็นว่าส่งเสริมให้กระทำเช่นนั้นด้วย ไม่ว่าจะเป็นอิมามมัซฮับทั้งสี่หรืออิมามท่านอื่นๆ บรรดาเจ้าของหนังสือต่างๆ ที่เป็นที่ยอมรับก็ไม่ได้เอ่ยถึงสิ่งนี้แม้แต่น้อย ไม่ว่าจะมาจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม บรรดาเศาะหาบะฮ์

ของท่าน และบรรดาตาปีอื่นก็ตาม และไม่ว่าจะจะเป็นหะดีษที่เศาะฮี้หฺ
และฎะอ์ฮ์ฟก็ตาม

แต่ทว่า ชนรุ่นหลังบางท่านได้รายงานหะดีษบางบทเกี่ยวกับสิ่ง
ดังกล่าว เช่นรายงานที่ระบุว่า

« »

“ผู้ใดทาขอบตาให้ดำในวันอาชูรอฮ์ เขาจะไม่ประสบกับโรค
ตาแดงในปีนั้น”

« »

“ผู้ใดอาบน้ำในวันอาชูรอฮ์ เขาจะไม่ประสบกับโรคภัยไข้
เจ็บในปีนั้น” และอื่น ๆ

พวกเขายังรายงานหะดีษที่ถูกอุปโลกนขึ้นและโกหกต่อท่าน นบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า

»

«

“ผู้ใดเพิ่มความบริบูรณ์ให้แก่สมาชิกในครอบครัวของเขา
ในวันอาชูรอฮ์ อัลลอฮ์จะทรงเพิ่มความบริบูรณ์ให้แก่เขา
ตลอดทั้งปี”

รายงานเช่นนี้ ล้วนเป็นการโกหกต่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
สัลลัม ทั้งสิ้น (อัล-พะตาวา อัล กุบรอ)

ท่านอิบну อัล-หาญญ์กล่าวว่า “ส่วนหนึ่งของอุตริกรรมในวันอาชูรอห์ คือ การจงใจออกชะกาตล่วงหน้าในวันอาชูรอห์ หรือเลื่อนไปออกชะกาตในวันนั้น การเจาะจงวันอาชูรอห์สำหรับการเชือดไก่ และการใช้เทียนแต่งแต้มตามมือของสตรี” (อัล-มัดค็อล เล่ม ๑ เรื่อง วันอาชูรอห์)

ท่านฟัยรุษุ อะบาดีย์ กล่าวว่า “มีหะดีษ (ที่ถูกต้อง) ที่ระบุว่าสุนนะฮฺให้ถือศีลอดวันอาชูรอห์ ส่วนหะดีษอื่นๆที่เกี่ยวกับความประเสริฐของการละหมาดในวันอาชูรอห์ การให้ทาน การข้อมสี้เคราและมือ การใส่ผ้าหอมบนหัว การทาขอบตาให้ดำ การหุงต้ม (เช่นการกวนซุรอเป็นต้น) และอื่นๆ ล้วนเป็นหะดีษที่เมาฎูฮฺและอุบโลกนฺขึ้นมาจากทั้งสิ้น” (ดุลิลฟูรฎฺ-สะอะอะฮฺ หน้า ๑๕๐)

เราขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺ โปรดดลบันดาลให้พวกเราเป็นส่วนหนึ่งของชาวสุนนะฮฺที่ยึดปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิอะสสลัม ขอพระองค์โปรดให้เราใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานแห่งอิสลาม และจบชีวิตเราบนพื้นฐานแห่งอิมาน โปรดเห็นชอบให้เราดำรงอยู่ในแนวทางที่พระองค์ทรงขึ้นชอบและพอใจ ... อามีน.